

عنوان مقاله:

سلاسل صوفیه از منظر صاحب رشحات الغیبیه فی تحقیق طریق الصوفیه

محل انتشار:

دوفصنامه زبان و ادب فارسی (نشریه سابق دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز)، دوره 70، شماره 235 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

مریم عبادی آسایش - استادیار زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند

سید محمودرضا غیبی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند

خلاصه مقاله:

از همان آغاز به دلایل مختلف، سیر و سلوک عرفانی با شیوهها و روشهای گوناگون انجام پذیرفته است که این شیوهها و سلیقهها به عنوان طریقت یا سلسله، شناخته شدهاند، صوفیان معتقدند که هر صوفی، باید بتواند از عهده اثبات سلسله خویش برآید؛ یعنی سلسله خود را بدون انقطاع به ائمه برساند، چون مدعی هستند که قطبیت ادامه امامت و یا حداقل نیابت خاص است. شیخ یوسفعلی بن حسین بهبهانی از بزرگان صوفیه قرن دوازدهم هجری است و طبق قول کاتب نسخه رشحات الغیبیه فی تحقیق طریق الصوفیه، در زمان کتابت حیات داشته است. کتاب رشحات الغیبیه فی تحقیق طریق الصوفیه شیخ یوسفعلی بهبهانی که به صورت نسخه خطی است، شامل سلسلهای از مطالب صوفیانه در یک مقدمه و پانزده فصل و یک خاتمه است. از مهمترین فصلهای این کتاب «بیان ترتیب واخذ آداب طریقت و خرقة سلسله های مشایخ» است که در آن ضمن بیان ترتیب سلسلههای مشایخ صوفیه، ترتیب رجوع و انتساب خرقة سلسله مشایخ صوفیه به حضرت امیرالمومنین (ع) بلاواسطه یا به یکی از ائمه طاهرین (ع) اولاد آن حضرت و از ایشان به حضرت رسول (ص) بیان میشود. در این پژوهش ضمن بیان دیدگاه مولف کتاب رشحات الغیبیه درباره سلاسل صوفیه، شواهدی از امهات متون صوفیه درباره سلاسل صوفیه نیز بیان میشود و دیدگاه صاحب رشحات الغیبیه درباره نسبت صحبت و خرقة و انتساب سلسلههای صوفیه، اعم از معروفیه و غیر معروفیه بیان شده و نام برخی از سلاسل که بدون ذکر نام و به عنوان سلسله دیگر بیان شده است نیز با تطبیق ترتیب اشخاص آن، با متون دیگر تصوف مشخص میشود.

کلمات کلیدی:

ابوتراب خسروی، اسفار کاتبان، رئالیسم جادویی لایههای روایی، نوستالژی بازبینانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199743>

